

מסורת הש"ס

(א) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ב) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ג) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ד) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ה) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ו) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ז) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ח) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ט) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (י) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו).

גב' וסני עלה ומגלה ארבע סגליות. בניירות מועטת משלשים לשלשים ובניירות מרובה משנה לשנה: **סגלחת ראשונה מביא לפורין.** דהיינו יציאת מצורע שכתוב בה ולקח למטהר שמי כפרים חיות טהורות: **ומטאת העוף.** דקרבן טומאה דגזיר:

עולה כהמה. דקרבן טהרה דניירות: **ממה נפשך אי ודאי מצורע הוא ולא טמא.** במת הילך הא דקא מיימי יציפורים זו היא חובתו ומטאת העוף דקרבן טומאה (א) בניירות חובתו ואולא לקבורה משום דילמא לאו טמא מת הוא ולא מויא להקריבה ועולה דקמייתי קרבן נדבה דילמא מצורע הוא ועדיין אינו רחוי לתגלחת טהרה דניירות: **ולגלחו (ב) כסוף שבעה.** כמשפט של מוחלט שקופר שבעה ואח"כ מגלח: **אי אפשר דילמא לאו מוחלט.** ולא טמא הוא והוי גזיר טהרה ורממנא אמר מער לא יעבור על ראשו: **ואי לאו מצורע ודאי הוא ולא טמא מס הוא.** אלא נזיר טהור ליפורין דקמייתי לא מיישען דאכראי קא מיישענדי ואי משום חטאת העוף לא קאולא לקבורה ועולת בהמה דקמייתי היא חובתו: **והא קבטי אישויי אשם.** מצורע בתגלחת שניה ואשם מצורע ודאי מעבד כחילתו כדקיימא לן (א) הניא כפרתו אוכל בקדשים ואילו בכל הני ארבע סגליות אמאי לא תני ליה אשם: **הא מני ר' שמעון היא דאמר מיימי ומאפי.** דלאמרי' בפרק בתרא דמסכת מנחות (דף קה.) רבי שמעון אומר למתרת מביא אשמו ולגזיר עמו ואומר

אש מצורע הוא זה אשמו זה לגזיר ואש לאו אשם זה יהא שלימי נדבה ואותו אשם טעון שמיטה בלפון ומתן כהונת הכא נמי מיימי גזירה מצורע ומתני: **סגלחת ב' ושלישים כפרים חיות אינו לזיר.** להביא שכר הביא בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר דמייבא ליה לאחורי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ומגלחת ראשונה עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו וזכרין להביא קרבן מצורע להביא הוא דאמר דליימי חטאת העוף (ב) בתגלחת שניה ובתגלחת שלישית חלה לספק חלוטו ומדא לספק טומאה דניירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמה מוחלט הוא ומטאת העוף עולה לימי ספרו. וא"ת והא בתגלחת בהמה הוא דמייבא ולא בתגלחת העוף אי לאו דליהו עני (ד) לפי שאין חטאת בהמה בזה על הספק (ה) לפי שאינה נאכלת והיא לא חטאת שנתכפרה בעליה ומיחסר לאחיימי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון ורבנן שהיא כותב כל נקביו לאחריה והוי עני ומביא חטאת העוף הכאה על הספק כדאמר רב' מי שאמר הריני נזיר (ועיל דף טו.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א) בבבבבבב (ו) ומפשיטין לה נמי הכי בפרק בתרא דמסכת נדה (דף ע"ג.) גבי שני מצורעים שנתערבו קרבניהם וכו' ואי אמרת דמוחלט וטמא הוא ושמי בתגלחת הראשונה עולת לו לתגלחת חלוטו ימי ספרו הילך בתגלחת שניה מייבא ליה לאחיימי חטאת העוף במקום חטאת בהמה שהיא מחוייב להביא ואיך חטאת העוף דקמייתי בתגלחת שלישית תיהא לספק טומאה ועולה בהמה שבו ושבו תיהו נדבה ואיכא נמי למימר דילמא לאו מצורע הוא אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דניירות ותגלחת שניה לתגלחת טהרה לך מביא עולת בהמה דניירות חובתו והחטאת בספק ובתגלחת רביעית מביא קרבן טהרה (א) חטאת דבהמה ועולה ושלימים ומתני:

אש מצורע הוא זה אשמו זה לגזיר ואש לאו אשם זה יהא שלימי נדבה ואותו אשם טעון שמיטה בלפון ומתן כהונת הכא נמי מיימי גזירה מצורע ומתני: **סגלחת ב' ושלישים כפרים חיות אינו לזיר.** להביא שכר הביא בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר דמייבא ליה לאחורי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ומגלחת ראשונה עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו וזכרין להביא קרבן מצורע להביא הוא דאמר דליימי חטאת העוף (ב) בתגלחת שניה ובתגלחת שלישית חלה לספק חלוטו ומדא לספק טומאה דניירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמה מוחלט הוא ומטאת העוף עולה לימי ספרו. וא"ת והא בתגלחת בהמה הוא דמייבא ולא בתגלחת העוף אי לאו דליהו עני (ד) לפי שאין חטאת בהמה בזה על הספק (ה) לפי שאינה נאכלת והיא לא חטאת שנתכפרה בעליה ומיחסר לאחיימי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון ורבנן שהיא כותב כל נקביו לאחריה והוי עני ומביא חטאת העוף הכאה על הספק כדאמר רב' מי שאמר הריני נזיר (ועיל דף טו.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א) בבבבבב (ו) ומפשיטין לה נמי הכי בפרק בתרא דמסכת נדה (דף ע"ג.) גבי שני מצורעים שנתערבו קרבניהם וכו' ואי אמרת דמוחלט וטמא הוא ושמי בתגלחת הראשונה עולת לו לתגלחת חלוטו ימי ספרו הילך בתגלחת שניה מייבא ליה לאחיימי חטאת העוף במקום חטאת בהמה שהיא מחוייב להביא ואיך חטאת העוף דקמייתי בתגלחת שלישית תיהא לספק טומאה ועולה בהמה שבו ושבו תיהו נדבה ואיכא נמי למימר דילמא לאו מצורע הוא אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דניירות ותגלחת שניה לתגלחת טהרה לך מביא עולת בהמה דניירות חובתו והחטאת בספק ובתגלחת רביעית מביא קרבן טהרה (א) חטאת דבהמה ועולה ושלימים ומתני:

גליון הש"ס
ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ב) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ג) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ד) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ה) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ו) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ז) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ח) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (ט) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו). (י) ג' (ג' ט. תוספתא פ"ו).

שני נזירים פרק שמיני נזיר

ס.

ה"ג תגלחת ראשונה מביא צפרים. לספק מוחלט אחת שמוטה ואחת משולחת ומטאת העוף לספק נזיר טמא ועולת בהמה לספק נזיר טהור ועולת העוף ללא אחיימי כדן נזיר טמא ק"ל ושמה מספק לא הנריכוהו וכן כרין לומר דשלמים נזיר טהור לא הנריכוהו שלא הנריכוהו

לספק נזיר טהור רק קרבן להמירו בתגלחת וכדאמרי' גילת על אי משלשטן יאל: ה"ג שניה מביא חטאת העוף לאו משום דניירות טומאה: יעלה לו למנין שבעה וזיוס השמיני יחיל למנות דנזיר טמא ליכא לספוקי בתגלחת שניה אללא משום ספק מוחלט ואף עולת בהמה שמה: לא היה מוחלט כי אש נזיר טמא: שלישית מביא חטאת העוף. דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור ולא לנזיר טמא כדפירשי' בסמוך: ועולת בהמה. דשמה מוחלט הוא אך לא טמא: **רביעית.** דליכא לספוקי לא במוחלט עוד ולא בטמא עוד מביא קרבן טהרה משלם: **אמרת.** כמו אמר נזיר בתגלחת ראשונה מביא צפרים

וחטאת העוף ועולת בהמה ממה נפשך אי ודאי מצורע הוא ולא טמא הוא לפורין לחובתו ומטאת העוף ספק אללא לקבורה ועולה היו נדבה: ולגלחו כסוף שבעה. דהיינו תוך שלשים לא אפשר דילמא לאו מוחלט הוא ורממנא אמר מער לא יעבור כו': **והא בעי אשם ר'** שמעון היא דאמר ביימי ומתני. דלאמר כפרק התערובת (נחמ"ט דף ע"ג.) וכפרק בתרא דנדה (דף ע"ג.) דאשם נמי

מתנה בשלמים אף כי ממעט זמן אכילתו אי לאו מצורע הוא ובדאי טמא הוא חטאת העוף חובתו וזכרין להביא קרבן מצורע הוא ולא טמא הוא לפורין לחובתו ומטאת העוף ללא אחיימי כדן נזיר טמא ק"ל ושמה מספק לא הנריכוהו וכן כרין לומר דשלמים נזיר טהור לא הנריכוהו שלא הנריכוהו

לספק נזיר טהור רק קרבן להמירו בתגלחת וכדאמרי' גילת על אי משלשטן יאל: ה"ג שניה מביא חטאת העוף לאו משום דניירות טומאה: יעלה לו למנין שבעה וזיוס השמיני יחיל למנות דנזיר טמא ליכא לספוקי בתגלחת שניה אללא משום ספק מוחלט ואף עולת בהמה שמה: לא היה מוחלט כי אש נזיר טמא: שלישית מביא חטאת העוף. דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור ולא לנזיר טמא כדפירשי' בסמוך: ועולת בהמה. דשמה מוחלט הוא אך לא טמא: **רביעית.** דליכא לספוקי לא במוחלט עוד ולא בטמא עוד מביא קרבן טהרה משלם: **אמרת.** כמו אמר נזיר בתגלחת ראשונה מביא צפרים

וחטאת העוף ועולת בהמה ממה נפשך אי ודאי מצורע הוא ולא טמא הוא לפורין לחובתו ומטאת העוף ספק אללא לקבורה ועולה היו נדבה: ולגלחו כסוף שבעה. דהיינו תוך שלשים לא אפשר דילמא לאו מוחלט הוא ורממנא אמר מער לא יעבור כו': **והא בעי אשם ר'** שמעון היא דאמר ביימי ומתני. דלאמר כפרק התערובת (נחמ"ט דף ע"ג.) וכפרק בתרא דנדה (דף ע"ג.) דאשם נמי מתנה בשלמים אף כי ממעט זמן אכילתו אי לאו מצורע הוא ובדאי טמא הוא חטאת העוף חובתו וזכרין להביא קרבן מצורע הוא ולא טמא הוא לפורין לחובתו ומטאת העוף ללא אחיימי כדן נזיר טמא ק"ל ושמה מספק לא הנריכוהו וכן כרין לומר דשלמים נזיר טהור לא הנריכוהו שלא הנריכוהו

מוחלט ספק טמא ודאי אוכל בקדשים אחר שלשים ושבעה ימים ושוחה יין ויטבא אפרים אחר שבעים וארבעה ימים. מאחר שאינו ודאי מוחלט לא יגלה שום תגלחת כי אש לסוף ז' אחר הואה שליש ח' ומגלה בשביעי ובשמיני מביא קרבן חטאת העוף (א) וניירות טומאה וזו מוחלט

למנין שבעה וזיוס השמיני יחיל למנות דנזיר טמא ליכא לספוקי בתגלחת שניה אללא משום ספק מוחלט ואף עולת בהמה שמה: לא היה מוחלט כי אש נזיר טמא: שלישית מביא חטאת העוף. דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור ולא לנזיר טמא כדפירשי' בסמוך: ועולת בהמה. דשמה מוחלט הוא אך לא טמא: **רביעית.** דליכא לספוקי לא במוחלט עוד ולא בטמא עוד מביא קרבן טהרה משלם: **אמרת.** כמו אמר נזיר בתגלחת ראשונה מביא צפרים

עין משפט
נר מצוה

יב א ב מ"י פ"י מהל'
נירות ה"ל:
ג ב מ"י ט"ה ה"ב ד ה ו
ח ו י"ג פ"י כ"מ:

הגהות התוספות
1. ר"ת קשה ל. 2. ג"ל לאו משום נזיר טמא. וי"ב כ"י. ומחית יעלה עד יחיל למנות. נחמ"ט. 3. ג"ל יכא דשמה. 4. ג"ל כדמפרש. 5. ג"ל חיות. 6. ג"ל שלשים וטמא. 7. ג"ל וטמא. 8. ג"ל וטמא. 9. ג"ל לניירות טומאה. 10. חיות ואחר נחמ"ט. 11. ג"ל וטמא. 12. ג"ל ניירות טהרה שלשים וטמא. 13. ג"ל ומוחלט. 14. ג"ל יגלה בתגלחת שניה.

פ"י הרא"ש

אמרת. כמו אמר מ"י ר"ש היא דאמר כ"י התערובת ובפי כתיב דנדה דמיימי אשם וטמא ומתני בשלמים ולא חיישי על מה שפסעט זמן אכילתו ומביא קדשים לבית הפסול: היא חרא לספק ספרו ודאא לספק טומאה. פי חטאת העוף על תגלחת שניה הוי לספק סוף ימי ספרו ודא תגלחת שלישית הוי לספק ימי טומאה.